

ЗЛА, и введѣтъ и ввергнетъ грѣшника въ погнѣбелъ и въ пропасть вѣчною.

Спаситель нашъ Исусъ Христосъ, въ священногъ своеѣ СВЯТГЕЛІЕ говоре:

Спашимъ человекомъ прїиде врагъ, и вѣла къ клица посреда пшеницы, и ѿиде. И ѡбяснитъ що вѣла въи врагъ, естъ дїаволъ. (Мат. 13. 25. 39.)

Не простирающе вниманїе наше къ священному писанїю, ѿ читателю, частю дремлаемъ душею мѣ! и много ѿ насъ глѣбоко заспали! ѡсобитю тогда, когда мысль наша оутѣшается, изъ нашей пѣматн въ по всенѣвни те житейскїа заботы, (мѣлавы) и светныа и гнѣсныа печали; тогда врагъ нахожда время, и вхѣдитъ въ душѣ и светъ въ ней къ клица всѣкаго рода, и размѣшаетъ съ нашыте страсти.

За коѣто мы нитѣса сѣщаеме, нитѣ на оумъ доносаме, что онъ дѣйствуетъ лѣкавое въ насъ; дѣламе си то е естѣственно, нишо не е затѣ грѣхъ, самы си сѣдимъ, и самы си оупрощаваме!

Това е ѡвнѣ всѣкомъ: человекъ като що запѣчне да прѣве нѣшо лѣкаво, "ѡвнѣ дойде мѣ на пѣматъ заради слѣва та дїаволска, и егѣ лѣкавыхъ дѣйствїахъ. За каквы то напоменованїа ще ти послѣже и тѣа хѣбава твоѣ ВНИЖВЯ; Самѣа акѣ прочтѣшъ съ теплымъ и оусерднымъ вниманїемъ.

Свѣтый Іѡаннъ Богослѣвъ въ своемъ посланїемъ говоре: Кѣи творї грѣхъ, онъ ѿ дїавола естъ: Сегѣ ради ѡвнѣа сынъ Бѣжїи да разрѣшитъ дѣла дїавола. (Іѡан: . 8.)

Пис-